

SMØLA KIRKEBLAD

KIRKEBLAD FOR SMØLA NR. 4 - 2013 • 57. ÅRGANG

Redaksjonen i Smøla Kirkeblad
ønsker alle våre lesere

*en velsignet julehøytid
og et riktig godt nytt år*

Side 6

Tilbakeblikk

Her kommer et lite tilbakeblikk fra Smølakirkeblad ifra 1969.

- Cecilie Skomsøy Aspaas

Klipp fra VEIDHOLMEN

Det blir så lenge mellom hver gang vi lar høre fra oss herutefra - derfor ber jeg om en liten spalteplass. Nå er vi jo allerede kommet er langt stykke utover høsten, og julen nærmer seg med raske skritt. Og som jeg sitter og lytter til Ni-timen skvetter jeg til for en stemme som kan fortelle at i dag - den 24.okt. - er det FN-dagen og akkurat 2 måneder til julaften. Ja sant er det: «Tiden svinner, tiden rinner, tiden flyver hastig bort. Ta deg i vare i din fare, da din time er så kort. Hvor du går i verden vide, døden alltid står på lur. Tenk på evighet i tide om den ei skal blive sur» Og om vi nå hører vinden monne ta tak i hushjørnene så kan vi takke for en riktig fin sommer vi har hatt også her ute med havet. Så kan vi nå istemme med sangeren: «Fort skifter sommar med vinter». Men livet går sin vante gang, dog ikke alltid: vi rystes ofte av hastige dødsfall. Det minner oss om Jesus egne ord i Luk. 12,40: «Vær da også i rede, for menneskesønnen kommer i den timen I ikke tenker». Må Gud hjelpe oss så vi be: «lær oss å telle våre dager at vi kan få visdom i hjertet». Salme 90, 12.

Av høstens virksomhet kan nevnes at vi hadde besøk av reisesekretær Finn Heimdahl for Den Norske Sjømannsmisjon. Han hadde møter på Bedehuset den 6. og 7. sept. og viste film fra arbeidet. Søndagen den 28. september feiret Sanitetsforeningen sitt 50-årsjubileum med åpen fest på Bedehuset. Programmet var allsidig. Etter å ha sunget «Kjærlighet fra Gud» var det velkomst. Hilsen ved formann fru Kvaløy. Så fulgte prolog lest av undertegnede. Fru Torske holdt så en gripdende og god andakt, og jeg benytter nå anledningen til å sende henne min varmeste takk for at hun kom hit og var sammen med oss på festen vår. Vi fikk deretter en interessant og god 50-årsberetning lest av

sekr. Asbjørg Rokstad. Som utsending fra kretstyret hadde vi gleden å ha fru Borghild Resell, Tingvoll - og hun holdt også sin tale. Musikklaget deltok - og det var også en del opplesning. Når så programmet var slutt ble alle innbudt til bevertning ved festlig dekkede bord i matsalen. Ved bordet ble da ordet gitt fritt og en del benyttet det så det ble både alvor og skjemt. Arne Pettersen avsluttet samværet og vi sang til slutt: «Så ta da mine hender». Må Gud velsigne Sanitetsforeningen fortsatt.

Eller da så er det de «små» misjonsmøter som samler oss hver søndag kl.5, av de fire misjonsforeninger som har hvert sitt møte etter tur. Og så ser vi med glede fram til bibeltimene som sokneprest Tønnessen holder for oss. Med dette sender jeg så mine beste hilsener til alle Kirkebladets lesere, - både kjente og ukjente, - unge og gamle.

Veidholmen 24. okt. 1969.
MARGIT RAMSLI

EN STOR TAKK TIL DERE ALLE!!

I forrige blad var det lagt ved en giro, som mange har valgt å bruke. Dette setter vi stor pris på, det inspirerer og gleder oss til videre arbeid med Smøla kirkeblad.

Vi er helt avhengig av den økonomiske støtten vi får fra dere kjære lesere! TUSEN HJERTELIG TAKK FOR ALL BIDRAG!!!!

Smøla Kirkeblad distribueres gratis til alle husstander i kommunen, samt til abonnenter utenfor Smøla. Ønsker du å bidra til produksjon, trykking og distribusjon av Smøla Kirkeblad er vi svært takknemlig.

Gaver mottas på kontonummer: 3936.09.20694

Alle gaver er viktig uansett størrelse.

Hilsen redaksjonen

Bruk din QR-app.

Jule og nyttårsfester

2. Juledag.

- Veiholmen bedehus kl.16
- Dyrnes bedehus kl.16

4. Juledag.

- Gjeldberg bedehus kl.16

5. Juledag.

- Vestsmøla Samfunnshus kl.16

Søndag 5. januar, Nyttårsfest

- Råket bedehus kl. 16.
- Veiholmen bedehus kl.17

Andakten

Mot jul.

Adventstiden er full av kontraster. Ønsket om tid til å hente krefter og styrke til våre liv kolliderer med stress, økonomiske utfordringer og press fra mange kanter. Vi vil så gjerne hente fram de gode følelsene og oppleve den fine stemningen, vi vil ha tid til å være sammen, tid til stillhet og tid til å nyte. Vi henter krefter gjennom vakker musikk, vi blir letttrøtte og vi er slitne, mange av oss.

Vi kjøper og baker og pakker inn og vasker, lager mat og forbereder den store kvelden. Vi har lange dager på jobben. For mange er julen en anledning til å tjene noen ekstra kroner. Barna klipper og limer, baker kakemenn, tenner adventslys og lærer julesanger både i barnehage og skole. Forventningene til julen skrues opp. Harmoni i hjemmet. Dager sammen med familie. Men livet lar oss ikke alltid oppleve det vi så gjerne skulle ønske.

Er det ikke noe vi glemmer...? Den diffuse følelsen av at noe mangler, er ikke den en realitet for mange av oss?

For et par tiår siden skrev barna lange ønskelister til jul. Spør noen hva vi ønsker oss, vet vi ikke hva vi skal svare. Lista blir i alle fall ikke lang. Vi har det meste.

Kjenner vi en antydning til uro? Er vi på rett spor...

Vi lever med stor grad av frihet. Der ligger store utfordringer. Vi har så mange valg. Det er så lett å velge feil.

Jeg leste nylig en uttalelse som filosofen Henrik Syse kom med: Skolen burde undervise i et fag som heter «Livet og dets utfordringer».

Livet og dets utfordringer, er ikke det nettopp hva vi som kirke bør bruke tid på? Var det ikke derfor Guds sønn ble født, i en stall i Betlehem, for å lyse opp veien og lede oss til Gud.

Kirken burde være en arena hvor vi kan utforme og skape holdninger. Hvilke verdier vil vi skal prege oss? Jesus, julens bursdagsbarn, viste oss i løpet av en treårsperiode, mange eksempler på holdninger som har vært grunnleggende for samfunnsutviklingen også i Norge. Er det verdier som står seg fortsatt?

Kan barnet som fødtes for over 2000 år siden ha noe å si til mennesker i vår tid?

Det ville vært umulig å ha gudstjenester i Smøla denne julen hvis jeg ikke trodde at Jesus var en viktig medspiller og lysende kraft for oss i vår søken mot visdommens kilde, den hellige kraft, livet og kjærlighetens opphav, i vår søken mot Gud.

Skal kirken møte mennesker i dag, må den være et sted hvor tanker får tenkes, hvor vi finner rom for stillhet og tid til refleksjon, hvor vi kan dele og respektere, oppleve og hjelpe hverandre på veien gjennom livet. Et sted hvor vi kan være hele mennesker.

Vår fatteevne er ufullkommen. Det er ikke mulig å forstå det glade budskapet helt ut. Det kan ikke bevises. Likevel gjør det noe med oss.

Det er så mangt i livet vi bare tar imot uten at vi forstår det. Musikk er et slikt eksempel. Kjærlighet er et annet. Å bare tro på det vi begriper og har bevis for, gjør oss fattige som mennesker.

Jeg ønsker velkommen til kirkene denne jula. Barnet i krybben er sentrum i julefeiringen. Kan vi, ved å være sammen, kjenne og fornemme at Jesusbarnet også rører ved de innerste strengene hos oss, har vi et grunnlag for vår tro og våre liv. Da kan kanskje denne julen bli, slik det står innledningsvis, en tid til å hente krefter og styrke til våre liv.

Det kimer nå til julefest, det kimer for den høye gjest!

Så la oss gå med åpne sinn
som hyrdene til barnet inn

God jul!

Hilsen Gunn Fagerlie Johannessen,
prestevikar på Smøla, julen 2013.

Smøla Kirkeblad

Utgiver:

Edøy, Brattvær og Hopen
Menighetsråd
E-post:
kirken.@smola.kommune.no

Redaksjonen:

Cecilie Skomsøy Aspaas (red.)
Kari Neerland Walseth
Wenche M. Gjøstøl
Oddlaug Hopshaug

Forretningsfører:

Evelyn Viklund Stensø.

Gaver til bladet:

Bankgiro nr.: 3936.09.20694

EDØY PRESTEGJELD

Kirkeverge:

Nils Sigurd Gjøstøl
Kontor: 71 54 46 27
Mobil: 906 72 144
Kontordager: tirsdag og
torsdag (09.00–15.00)
E-post:
kirkeverge.smola@gmail.com

Kontorsekretær:

Cecilie Skomsøy Aspaas
Kontor: 71 54 46 27
Kontordager: Tirs-, ons-
og torsdag (09.00–15.00)
E-post:
kirken@smola.kommune.no

Kirkegårdsarbeider:

Gunnar Berget,
Tlf: 417 79 069

Organist:

Anastazia Tosheva,
Mobil: 977 23 913
Privat: 71 54 26 09

Prest:

Lars Christian Trandem
Kontor: 71 54 46 29
Mobil: 950 21 993
Treffes fra 6. januar 2014

KIRKETJENERE:

Brattvær og Edøy kirke: Gunnar Berget.
Hopen kirke: Ingen fast ansatt.
Edøy gamle kirke: Ingen fast ansatt.

Leder i menighetsrådene:

Edøy: Trine Soleim tlf. 917 98 043.
Brattvær: Marit Bjerknes tlf. 402 92 532.
Hopen: Marit Otterholm tlf. 413 16 557.

Leder i Kirkelig fellesråd:

Mathias Rødahl tlf. 71 54 01 39.

Juleevangeliet

Jesus blir født

Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskrives i manntall. Denne

første innskrivningen ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria. Og alle dro av sted for å la seg innskrive, hver til sin by.

Josef dro da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt, for å la seg innskrive sammen med Maria, som var lovet bort til ham, og som ventet barn. Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde, og hun fødte sin sønn, den førstefødte. Hun svøpte ham og la ham i en krybbe, for det var ikke husrom for dem.

Det var noen gjeterne der i nærheten som var ute på marken og holdt nattevakt over flokken sin. Med ett sto en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble overveldet av redsel. Men engelen sa til

dem: «Frykt ikke! Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.» Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang:

*«Ære være Gud i det høyeste,
og fred på jorden
blant mennesker Gud har glede i!»*

Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre:

«La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort for oss.» Og de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben. Da de fikk se ham, fortalte de alt som var blitt sagt dem om dette barnet. Alle som hørte på, undret seg over det gjeterne fortalte. Men Maria tok vare på alt som ble sagt, og grunnet på det i sitt hjerte.

Lukas evangelium 2, 1-19

Redaksjonen i Smøla Kirke blad ønsker alle sine lesere en velsignet julehøytid.

Jul

Jul kommer av det norrøne ordet norrønt jól eller jólablót. Jula var opprinnelig den hedenske feiringen av midtvinterdagen i Norden. Den kristne høytiden og festen vi kjenner best til i dag, er til minne om Jesu Kristi fødsel. Den kristne juledagen er 25. desember. Når den gresk-ortodokse kirke feirer jul den 6. januar, er det ikke fordi de regner at Jesus ble født en annen dato, men fordi de fremdeles bruker den julianske kalender som ligger 13 datoer bak vår.

Julaften markerer begynnelsen på natten som er blitt valgt til å markere at Jesus ble født, ingen kjenner den egentlige fødselsdagen.

Kristus i julenavnet

I storparten av Europa har feiringen fått et kristent navn: På engelsk brukes navnet Christmas (kristmesse), tysk Weihnachten (vienatt), fransk Noël (fødsel). I Skandinavia har høytiden fått beholde sitt gam-

le germanske navn jul. England har de bevart Yuletide som en arkaisk form.

Jo mere vi er sammen

Typiske elementer i julefeiringen i hele verden er levende lys, festlig lag, sammenkomster i familien, tradisjonspreget mat, gaver, bruk av symboler som rødt og grønt, nisser, engler, stjerner og julekrybber.

Det er likevel ulike tradisjoner fra land til land. I Norge blir julen feiret med julemat, levende lys og musikk. Vi gir hverandre gaver, de fleste pynter juletre og synger julesanger. Mange har gang rundt juletre og det er populært med går på juletreffest i romjulen eller etter nyttår. Kirkegang og lesing av juleevangeliet hører også med for mange. Folk har tradisjoner som ofte har vart i mange generasjoner.

Julen er en stor høytid for mange familier, med forventning om hyggelig samvær og fine gaver. Men høytiden kan også være en av de vanskeligste for mennesker som gruer seg til å stå utenfor det hele.

Tips til julefeiring

- vis og lær barna gleden ved å gi fremfor å få gaver
- gi heller bort opplevelser og samvær enn ting
- inviter hjem noen som gruer seg til en ensom julefeiring
- besøk noen du ser sjelden

BARNAS SIDE

Fargelegg

Tegning: Vera Tataro

Gullivers julekryssord!

Finner du løsningsordet?

Finn fem feil

De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet til høyre?

Tegning: Vera Tataro

Jul i et fremmed land

«Den første jul i et fremmed land», synger vi her i Norge. Men sett med «globale» øyne skjedde denne unike historiske begivenheten midt på jorda, ved Mediterranean Sea. (Terra=jord).

Et strategisk utgangspunkt for å gjennomføre engelens budskap:

«-, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for alt folket.» Det gikk ca. 1000 år før dette gledesbudskapet om Frelserens fødsel skulle nå vårt «fremmede» land. Og enda gikk det mange år i dette landet før det skikkelig ble forstått at alt folket gjelder ALLE fremmede land og folk.

Jeg ble privilegert i å få besøke et av disse «fremmede landa som helt til nylig har vært unådd med juleevangeliet. Der Jesu komme til jorda som verdens Frelser er en nyhet, og fremdeles, for mange, en uhørt nyhet.

Vi har en datter som bor og arbeider mellom både nådde og unådde av evangeliet. Og vi fikk møte representanter av begge lag. Et ubeskrivelig syn som vi møtte på var en flokk unge gutter, kledd i svart og med svart og hvit ansiktsmaske. De var på vei til sitt «mannsdoms rituale». Da var det en helt annen opplevelse å møte på ungdommer som hadde fått høre nyheten om Jesus, og tatt i mot han i sitt hjerte, glade og takknemlige. Ikke ved det å eie mye (det gjalt vel ingen av dem vi møtte), men ved det å ha fått blitt kjent med Jesus, og få være sammen med han.

Vi fikk møte noen av disse barna og ungdommene, blant annet, på Faraja Childrens home, ved Kenyas kyst. Som en øy i et samfunn preget av en religion der kristne ikke er godtatt, er dette bare et under. På barneheimen er kristendomsundervisning tillatt. Betydningen av at disse barna, som stort sett er foreldreløse, blir tatt hand om blir vel verdsatt også der.

Vi var invitert dit 1. juledag. Først var vi i kirken, like ved. Her i området er det ikke de store flokker som kommer til kirken, for her er det en annen religion som står sterkt. Flere av de som er kristne her har nok erfaring hva følger det kan ha. Men jeg var overrasket over at det var så mange. Bakari, som var dagens taler, er en stedets sønn og vet noe om det, og er en av disse få fra hans stamme som er kristen. Han talte på swahili. Noe glimter en til å forstå, men Britt Jorun oversatte så godt som det lot seg gjøre. Hun behersker swahili godt. Det som nok berørte mest var sangen. For en sangglede og –utfoldelse! Her kunne en ikke være tilhører uten å bli påvirket og oppmuntret av denne utstrålin-

gen og gleden disse sangerne viste. Noe ble også sunget på engelsk. I denne forholdsvis beskjedne menigheten var der barnekor, ungdomschor, voksenchor, damegruppe! Helt utrolig! Ja, bare et Guds under hva som skjer i dette vanskelige området.

Etter gudstjenesten var vi invitert til middag på barneheimen. Vi var der også i jula 2011. Da gikk all koking og servering ute. Greit, når det ikke regner. Vi fikk sitte under et palmetak. Sola er ganske intens. I år fikk vi spise sammen med barna i det ene av de nybygde, og innflytta, internatene, som også noen på Smøla har hjulpet til med å realisere. Ja, her var det forandring siden i fjor! Fin kokeplass og fint inventar, som vi hadde som vårt prosjekt å gi til. Barna må vel synes og fått det rent herskkelig. Vi fikk servert festmaten: pilau og chapati. Deilig mat. Julegaver hadde vi også med. Hvert barn fikk sin Bibel og noen godsaker. Takknemligheten var rørende. Det ble like mange klemmer som antall barn. Britt Jorun og jeg hadde brukt en del av julenatta til å skrive navnet til hvert enkelt barn, sammen med en hilsen, i Biblene de fikk. Eldste barn i flokken, en flott og staut gutt, reiste seg og overbrakte en skikkelig fin takk fra dem alle. Dette var en stor dag, sa han bl. a. Jeg hadde lyst å fortelle litt om Bibelen. Men det kunne jeg la være, fant jeg straks ut. De hadde fått overras-

kende mye kunnskap om Bibelen. Det tegner godt. Og vi fikk synge sammen: «*Read your Bible, pray every day if, you will grow up.*» - «*Les din Bibel, be hver dag, hvis du vil vokse.*» (I kristenlivet) Det var litt spesielt at vi kunne synge sammen sanger som var kjent for oss alle. Også en på swahili «*Asante sana Yesu*» (Jeg vil takke Jesus) sang vi i lag. Det er ble en stor opplevelse. En stor juleglede å bli tildelt. Og med et «*God bless you*» fra den eldste jenta, kunne vi dra derifra virkelig med takknemlighet og beriket. Etter litt prat med de voksne, måtte vi tenke på heimvei, til Likoni. Det blir tidlig mørkt, og vi ville helst være tilbake før mørkets frembrudd. Om det ikke er så mange mil å kjøre, er vegen ikke egna for anna enn rolig kjøring, og oftest krydret med litt spenning. Takknemlige over å komme vel fram enda en gang, kunne vi også takke for en spesiell og flott juledag, sammen med takknemlige barn og voksne som selv hadde fått høre om og tatt imot julens gave og innhold: Jesus – verdens Frelser.

- Bjørg Dalseth

Min salme

Som snart 66 år, og en god barndom, og et langt arbeidsliv blir det mange opplevelser og minner som følger og dukker fram. Med røtter på Hammerfald og Bakeriet på Veiholmen måtte det bli mange gode minner å ta med seg.

Men jeg har en juleaften som for en 20-åring var noe spesiell, og hvor vi ca. 20 mann sang «*Deilig er jorden*». Noen dager før jul i 1968 forlot vi Liverpool med kurs for Karibien og Sør-Amerika. En spent førstereisgutt skulle feire sin første jul borte fra mamma og pappa, og ei søt jente fra Averøya.

Båten «*M/S Booker Valiance*» var for meg et enormt stort skip på 5-6000 tonn. Jeg var smører og gikk 12-4 vakta (hundvakta), så juleaften kl. 12 gikk jeg ned i maskinrommet sammen med 2. maskinisten.

På juleaften var det ikke det beste været, men tidlig på kvelden pyntet vi oss og møttes i Kapteinens salong. Spent gikk jeg opp og der var det pyntet på beste måte slik at vi skulle føle at det var juleaften.

Frukt, småkaker og julesnask stod på bordene så stillheten og julestemningen senket seg fort over oss. Kapteinen underholdt litt, så kom tida for julegaver, da var heimlengselen å ta og føle på. Gaven til en førstereisgutt, var en pen liten juleløper som ei ung jente hadde brodert, og et kort brev med den beste julehilsen en kan få.

Kapteinen fortsatte med å lese juleevangeliet som alle lyttet til. Så skulle vi synge en sang og det var «*Deilig er jorden*» for alle kunne den.

Dette fikk jeg oppleve vest av Asorene midt ute i Atlanterhavet.

Etter denne gode stunden gikk jeg på lugaren for å ta på arbeidsklær til vakta kl.12.

Det var så tomt på lugaren den kvelden, men jeg hadde noe fra mamma og pappa, og fra jenta på Averøya, som sa at jeg ikke var glempt. Så seilte vi videre ---Gjennom de fagre riker på jorden---, så 1. januar ankret vi opp ved Antigua i Karibien i sol og sommer. Julestemningen og situasjonen jeg var i, vil jeg ha med meg lenge.

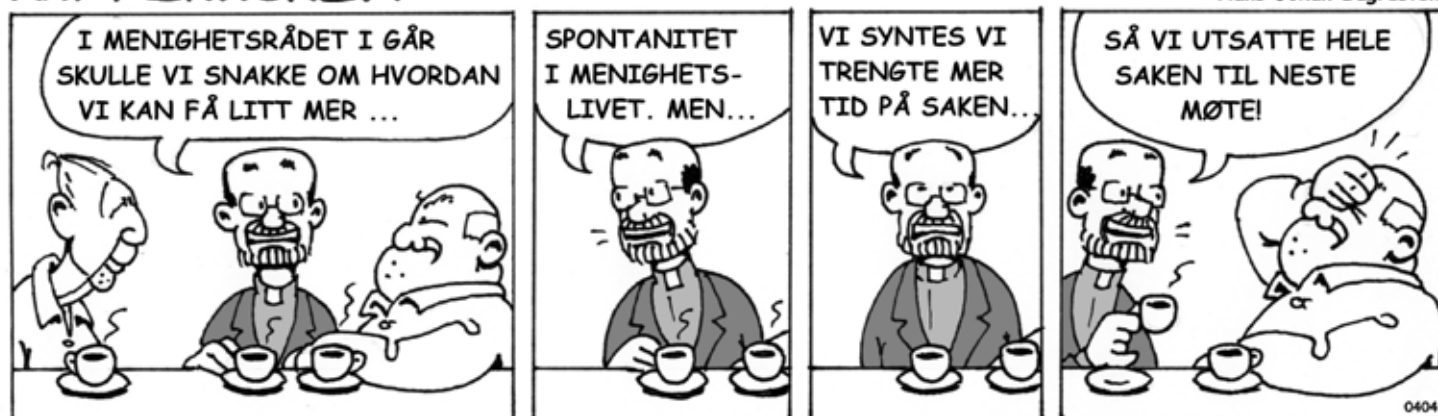
Deilig er jorden

*Deilig er jorden,
prektig er guds himmel,
skjønn er sjelenes pilgrimsgang!
Gjennom de fagre riker på jorden
går vi til Paradis med sang.*

*Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slekt skal følge slekters gang;
aldri forstummer tonen fra himlen
i sjelens glade pilgrimssang.*

*Englene sang den,
først for markens hyrder;
skjønt fra sjel til sjel det lød;
Fred over jorden, menneske fryd deg!
Oss er en evig frelser født!*

KAFFEKROKEN

Siden sist ...

Lys Våken

Natt til 1. desember var 5.klassen invitert til overnatting i Brattvær kirke.

Det var 15 barn og 4 hjelpsomme konfirmanter, og undertegnede som sov over. Vi lekte mange forskjellige leker, hadde noen bibeloppgaver, vi var en tur i tårnet, spiste pizza og godterier osv. Med andre ord vi hadde en helt topp og stormfull natt.

Tusen hjertelig takk til konfirmantene som hjalp til, Gunnhild Baadnes Holm, Stine Klinge Osen, Lisa Mari Røsand Flataukan og Jonas Sørøy Rødahl.

- Cecilie Skomsøy Aspaas

Adventsfrukost i Steinsøysund bedehus

Når invitasjoner blir sendt ut, er det til oppmuntring at de innbudte kommer. Også i år ble invitasjon til adventsfrukosten i Steinsøysund bedehus mottatt av barn og voksne. Her fikk en hygge seg med lang, hyggelig og god frokost.

Villige sjeler hadde gjort det nødvendige for at det var mulig. Thea og Sander tente de to adventlysene, for å minne oss om at det var 2. søndag i advent, og at det nærmer seg tiden for at vi skal feire Jesu første komme til jorda.

I bedehussammenheng hører det også med at vi deler noen ord og tanker fra Bibelen. Denne gangen ble det poengtert hvor viktig det er

å bestemme seg for målet for livsreisa, og nødvendigheten av å følge veien som fører dit. Jesus sier: Jeg er veien, og jeg er døren. Denne veien fører til frelse og evig liv. Det er julens glade budskap.

- Bjørg Dalseth

Adventslunsj på Frostadheia

Det var adventslunsj på Frostadheia bedehus den 8. desember.

Damene i bedehusforeningen hadde ordnet til lunsj, mens Mathias Rødal var kaffekoker og Anne Marie og Jona Solheim pyntet bordene med lys og blomster.

Elsa Torske ønsket velkommen og det ble sunget to vers av «Nå tenner vi to lys i kveld».

Luciafest i Veiholmen barnehage

Den 8. desember hadde barnehagen på Veiholmen luciafest i samfunnshuset på Veiholmen.

Ca. 25 barn var samlet i hvite kapper. Alf Egil Olsen spilte gitar, mens de stemte i mange julesanger

som de hadde øvet på i barnehagen. Det var salg av kaffe, kaker og lodd.

Det er fra venstre Audun, Martin, Astrid, Unni, Leon og Johannes.

Hvor ble de av?

Janne Merete Ødegård Knutsen, 56 år, bosatt på Skjernøy utenfor Mandal.

Jeg flyttet fra Smøla første gang i 1985. Da hadde jeg seilt til sjøs som telegrafist i 5-6 år, og fant ut at jeg ikke kunne bo hjemme hos mamma lenger. Da jeg gikk på radioskolen i Kristiansand fikk jeg en god venninne, og hun mente jeg like godt kunne bo der. Og da kjøpte jeg en leilighet på Hånes, 1 mil utenfor byen. Der bodde jeg i blokk i 4 år, og det var veldig greit når jeg seilte. Så fikk jeg informasjon om at Nordli – huset nedenfor Solhov, hvor vi hadde bodd i mine tenår – var til salgs. Jeg kjøpte det, og flyttet tilbake til Smøla. Like etterpå traff jeg min tilkommende mann på sjøen, og etter et år flyttet jeg tilbake til Sørlandet, til Skjernøy, hvor vi bor i min manns påbygde barndomshjem. Her har jeg trivdes fra dag 1, og kan ikke tenke meg å flytte herfra.

Vi fikk en sønn i 1993, og jeg var så heldig at jeg kunne være hjemme med ham til han var 10 år, mens min mann, Knut, fortsatte på sjøen. Knut har vært gift før, så han har en sønn på 32 år. De to guttene går veldig godt sammen, og det er vi glade for. Han hadde en sønn til, som tok sitt liv i 1999. Det er en stor sorg vi aldri kommer over, men vi pratet oss gjennom den verste tiden, og sorgen mildnes med årene. Det man ikke knekkes av blir man styrket av.

Da jeg ville ut i arbeidslivet igjen var det ikke mulig å få kontorjobb siden jeg hadde vært så lenge vekk fra jobb, men jeg fikk jobb på et bakeri, hvor jeg sto i butikken. Butikkdame var det andre alternative yrket da jeg var lita, så da fikk jeg prøvd det, også. Hadde også et år på Straumen handel før jeg reiste ut. Jobbet i 5 år i bakeriutsalget før jeg var heldig og fikk jobb som sekretær i Mindus as, en attføringsbedrift 4 km fra her vi bor. Her har jeg jobbet i snart 6 år, og trives veldig godt.

I 1998 fikk jeg MS, og har hatt til sammen 3 attack, som de kaller det. Det er en snill form, men jeg merket fort at stress ikke var noe bra for meg. Så jeg fikk redusert stillingen min til 80 %, og det fungerer veldig bra med én dag fri i uka. Da er jeg med Knut, som nå er pensjonist, på sjøen og trekker ruser, teiner eller garn, eller så brenner vi greiner og lar opp ved, eller vi går turer i den flotte naturen vi har rundt oss. Jeg er så heldig at Knut gjør omtrent alt arbeid ute og inne, så jeg kommer ofte til dekket bord. Om sommeren elsker vi å dra på båttur til de ytterste skjærene, og vår og høst tar vi en tur til Gran Canaria, hvor vi trives veldig godt. Ellers trives jeg godt med å jobbe i hagen, og jeg er med i Skjernøyposten, en liten lokalavis som utgis 4 ganger pr. år. Der leser jeg korrektur, og skriver litt om ting som skjer på øya vår. Jeg er også glad i å ta bilder, så fotoapparatet er ofte med. Og vi har gode venner som vi trives godt sammen med.

Hver sommer har vi en tur til Ålesund, hvor min stesønn bor, og en tur til

Smøla. Tidligere var jeg på Smøla et par ganger i året, men etter at mamma døde for snart 3 år siden har det blitt én tur i året.

Kaffepause i «veaskojen».

Juleglede - Julestemning

Selv om rammen akkurat i skriven- de stund ikke setter meg i «jule- stemning», er sannheten den at vi er inne i adventstiden, og det betyr et komme. Det lages forskjellige «julestemninger», julestemninger som synes å ha liten forbindelse med det som vi i vår kultur, har lært om hva vi feirer jul til minne om. Som en småjente sa: «Det er jo Jesus sin fødselsdag!» «Fordi du er blitt født i dag, har hele verden fest. Jeg synes du skal være med for du er hedersgjest» Da er det jo han som er hovedpersonen i julehøg- tida! Hva hadde vel jul vært uten? Vi leser i Bibelen at det var en stor glede for alt folket at Jesus lot seg føde til jorden. Gleden besto i at han skulle frelse sitt folk fra deres synder.

Den beskjedne var det også Josef, tømmermannen, fikk. Han var tro- lovet med Maria, og så frem til den dagen han kunne ta Maria heim til seg som hans kone. Men disse gode tankene og drømmene ble med et knust. Maria ble med barn. Og han var ikke faren til dette barnet. Fremtidsdrømmene raste sammen. Han kunne ikke gifte seg med hen- ne som hadde vært sammen med en annen mann. Da trolovelsen var bindende, måtte det skilsmisse til.

Som den gudfryktige og rettskafne mannen Josef var, ville han ordne dette i stillhet. For å skåne Maria best mulig.

I denne fortvilte situasjonen var det han fikk oppleve noe helt fantas- tisk. En Herrens engel viste seg for han i en drøm og sa:» Josef, Davids Sønn! Vær ikke redd for å ta Maria hjem til deg! For det som er unn- fanget i henne, er av Den Hellige Ånd. Hun skal føde en sønn, og DU skal gi han navnet Jesus, for han skal frelse sitt folk fra dere syn- der». Jesus betyr: Herren er frelse. Men at jomfruen som skulle bli med barn var hans egen trolovede, Maria, var jo helt utenkelig. Hun var bare en enkel, stillfaren jente. Men hun var gudfryktig og en av dem som ventet på «Israels trøst». Og nå får han dette helt unike bud- skapet at det var hun som var den utvalgte å bli Guds Sønnns mor. Går det ann å begripe det? O han skulle bli Guds Sønnns jordiske far?!. Helt utrolig og overveldende!

Josef trodde dette som ble fortalt ham av engelen, enda så utrolig det hørt ut. Men Josef var en av dis- se få, stille i landet som ventet på at Guds løfte om «Israels trøst» skulle bli oppfylt. Han hadde kunnskap om det som stod skrevet i Skriftene

og Profetene, og trodde på det. «Se, jomfruen skal bli med barn og føde en sønn, og du skal gi ham navnet Immanuel. Det betyr «Gud med oss».

Denne Frelseren er gitt som en gave til alle mennesker, i hele ver- den : For så har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv. Johs. 3,16. Og der denne gaven blir trodd på og tatt imot vil det mer- kes. Vi får være vitne til at samfunn blir positivt forandret: politi får mindre å gjøre, stabilere familie relasjoner, barn, som av forskjellige grunner gruer seg, for eks. til jul, slipper å grue seg mer. Der det blir gitt rom for ærens konge, blir det godt å være. Det har mange opp- levd. Måtte det også bli mange som denne tiden lar Jesus få komme inn i hjerte og heim. Da blir det ekte julestemning, uavhengig av vær og hvilket land vi feirer Frelserens komme til verden i.

*Å, vel det land, det hus, den gård
Hvor denne mann for styret står
Å, vel det hjerte, sjel og sinn
Hvor denne konge drager inn!*

- Bjørg Dalseth

Fasteaksjonen 2014: 6.–8. april

Tradisjonen tro går Kirkens Nødhjelps fasteaksjon av stabelen søndag til tirsdag før palmesøndag som i 2014 er 6.-8.april.

Neste års faste- aksjon vil gå av stabelen 6.-8.april. Sammen forandre blir fortsatt fokus for aksjonen. Mer informasjon følger på disse sidene.

Fasteaksjonen 2014 vil bygge videre på 2013-aksjo- nen: Sammen forandre.

Kirkens Nødhjelp arbeider sammen med hverdags- helter over hele verden som redder liv og skaper forandring. Gjennom fasteaksjonen vil vi fortelle historiene til noen av disse forbildene. Vårt arbeid bygger på deres kunnskap og engasjement. De sikrer bærekraftige løsninger som er forankret i lokalsam- funnene deres. De får det til!

Gudstjenester

4. søndag i advent. 22.12.2013

Edøy kl. 16.00

Familiégudstjeneste ved Gunn Fagerli Johansen.
Offer til Frelsesarmeen

Juleaften. 24.12.2013

Hopen kl. 16.00

Julaftensgudstjeneste ved Gunn Fagerli Johansen.
Offer til Barneavdelingen Kristiansund sykehus.

1. juledag. 25.12.2013

Edøy kl. 13.00

Høytidsgudstjeneste med nattverd ved Gunn Fagerli Johansen.
Offer til Filipinene

2. Juledag. Stefanusdag. 26.12.2013

Brattvær kirke kl. 11.00

Høymesse med nattverd ved Gunn Fagerli Johansen.
Offer til Menighetsarbeidet

Romjuls søndag. 29.12.2013

INGEN GUDSTJENESTE

Nyttårsaften. 31.12.2013

Edøy gamle kirke kl. 23.00

Midnattsmesse med nattverd ved Gunn Fagerli Johansen.
Offer til Menighetsarbeid.

Kristi åpenbaringsdag. 05.01.2014

INGEN GUDSTJENESTE

2.s. i åpenbaringstiden. 12.01.2014

Brattvær kirke 11.00

Høymesse med nattverd ved Lars Christian Trandem.

3.s. i åpenbaringstiden. 19.01.2014

Hopen kirke 11.00

Høymesse med nattverd ved Lars Christian Trandem.

4.s. i åpenbaringstiden. 26.01.2014

Edøykirke 11.00

Familiégudstjeneste ved Lars Christian Trandem.
Utdeling av min kirkebok 4.

5.s. i åpenbaringstiden. 02.02.2014

INGEN GUDSTJENESTE

6.s. i åpenbaringstiden. 09.02.2014

Brattvær kirke 11.00

Familiégudstjeneste ved Lars Christian Trandem.
Utdeling av min kirkebok 4.

Såmannssøndag. 16.02.2014

Hopen kirke 11.00

Familiégudstjeneste ved Lars Christian Trandem.
Utdeling av min kirkebok 4.

Kristi forklarelsesdag. 23.02.2014

Edøy kirke 11.00

Bededagsgudstjenesten ved Lars Christian Trandem.

Fastelavnssøndag. 02.03.2014

INGEN GUDSTJENESTE

1. søndag i fastetiden. 09.03.2014

Brattvær kirke 11.00

Høymesse med nattverd ved Lars Christian Trandem.
Menighetens årsmøte. Kirkekaffe.

2. søndag i fastetiden. 16.03.2014

Edøy kirke 11.00

Høymesse med nattverd ved Lars Christian Trandem.
Menighetens årsmøte. Kirkekaffe.

Maria budskapsdag. 23.03.2014

INGEN GUDSTJENESTE

3. søndag i fastetiden. 30.03.2014

Hopen kirke 11.00

Høymesse med nattverd ved Lars Christian Trandem.
Menighetens årsmøte. Kirkekaffe.

4. søndag i fastetiden. 06.04.2014

INGEN GUDSTJENESTE

Palmesøndag 13.04.2014

Edøy gamle kirke 11.00

Høymesse med nattverd.

Slekt skal følge...

BRATTVÆR SOKN

Vigde:

14.12.13 Trine Bjørnsdatter
Moltu og Kåre Audun Holm

Døde:

14.11.13 Alan Michael Nuncic

HOPEN SOKN

Døpte:

17.11.13 Amalie Møllerop Lervik

Døde:

09.10.13 Bjørg Gunnvor Iversen
11.10.13 Ida Nikoline Iversen
22.10.13 Einar Rudolf Nordseth
05.11.13 Mathias Sørøy Rødahl
06.11.13 Astrid Lervik Sætran
06.11.13 Marie Margrete Sætran
15.11.13 Petra Alfryda Reirå

Avsender:

Edøy, Brattvær og Hopen Menighetsråd

KIRKENS BYMISJON

Kirkens Bymisjon er et nettverk av diakonale stiftelser fordelt over store deler av landet, med sentre i 11 byer i Norge.

Vi møter mennesker på ulike måter gjennom oppsøkende virksomhet i rus- og prostitusjonsmiljøene, arbeid med barnevern og ungdomspsykiatri, behandling for rusmiddelavhengige, omsorgstiltak, voksenpsykiatri, eldreomsorg - og i kirkelig virksomhet med sjelesorg og menighetsarbeid.

De 11 stiftelsene har ca 1850 fast ansatte medarbeidere i hel- og deltidsstillinger og ca 3000 frivillige medarbeidere på faste avtaler.

Kirkens Bymisjon ble grunnlagt som Christiania Indremissions-selskap i 1855. Grunnleggerne var frivillige entusiaster som ville bidra til å lette «kirkenøden» i en sterkt voksende hovedstad med få kirkelige ressurser. De første «bymisjonærene» var inspirert av den diakonale bevegelse fra Tyskland og hadde vanskeligstilte industriarbeidere og deres familier som målgrupper.

Kirkens Bymisjons var opprinnelsen til flere senere etablerte organisasjoner, bla. Indremisjonsbevegelsen, Blå Kors, og KFUM.

Kirkens Bymisjon het i mange år Oslo Indremisjon og var en medlemsorganisasjon fram til 1971, da den ble gjort om til stiftelse med representantskap og styre.

Gjennom sin lange historie har Kirkens Bymisjon utviklet seg

fra å være en vekkellesbevegelse til en moderne storbedrift innen helse- og omsorgssektoren, med store oppdrag for stat og kommune.

Kirkens Bymisjon er fortsatt en pådriver i norsk samfunnsliv for rettferdighet og solidaritet med vanskeligstilte grupper.

Kirkens Bymisjon er knyttet til Den norske kirke gjennom representantskap og formålsparagraf.

GLEDE SOM GRUER SEG TIL JUL

GI 2 MIDDAGER
SEND SMS
GLEDE
TIL 2490
80 KRONER

KIRKENS
BYMISJON

STØTT JULEAKSJONEN 2013
GAVEKONTO 7011 05 18593